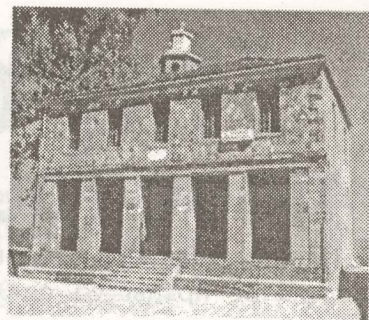

Ε.Η.Μ.
Παρασκευοπούλου 4
45444 ΓΙΑΝΝΙΝΑ

ΔΙΜΗΝΗ ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΔΙΚΟΡΦΙΩΤΩΝ
Τεύχος 140 Μάρτιος - Απρίλιος 2008

Το Άγιον Πάσχα... και η Ανάσταση του Χριστού μας

Όλοι οι Χριστιανοί, αγαπητοί μου Δικορφιώτες, γιορτάζουμε οι ίδιοι κάθε χρόνο το Άγιον Πάσχα και την Ανάσταση του Χριστού μας για να θυμόμαστε την Ανάσταση κυρίως του Ιησού Χριστού μας.

Από τότε περάσαμε όλοι οι Χριστιανοί από τη ζωή της αμαρτίας στη ζωή της αλήθειας και της αγάπης σε όλη τη Γη.

Όπως ξέρουμε όλοι οι Ζαγορίσιοι και οι Δικορφιώτες η εορτή του Πάσχα είναι πάντοτε κινητή και εορτάζεται κυρίως τον Απρίλιο ή το Μάιο κάθε χρόνο και φέτος το Άγιον Πάσχα και η Ανάσταση του Χριστού μας ήταν στις 27 Απριλίου 2008... κι εμείς όλοι οι Δικορφιώτες ήμασταν διαρκώς μέσα στην κάθε εκκλησία εκείνες τις άγιες μέρες, ως πραγματικοί και ειλικρινείς Χριστιανοί

της σήμερα.

Το Πάσχα, αγαπητοί μου Δικορφιώτες, είναι μια από τις μεγαλύτερες θρησκευτικές γιορτές της Χριστιανοσύνης που γίνεται πάντοτε σε ανάμνηση του θανάτου και της Αναστάσεως του Χριστού μας.

Γι' αυτό και ο ίδιος ο Θεός μας έχει αγάπη, προς όλους τους ανθρώπους πάντοτε και διαρκώς, κι είναι ο ίδιος το καταφύγιο μας και

η σωτηρία μας πάντοτε, ως Χριστιανοί.

Κι όταν ο Θεός είναι πάντοτε μαζί μας... κανένας δεν θα είναι εναντίον μας... ως Χριστιανοί της σήμερα.

Ο Θεός, αγαπητοί μας Δικορφιώτες, φροντίζει πάντοτε για όλους μας που είμαστε Χριστιανοί, γιατί εμείς οι ίδιοι οι άνθρωποι είμαστε ένα από τα πλάσματά του σε ολόκληρη τη Γη. **Ματθαίος Λέκκος**

Η ΕΘΝΙΚΗ ΕΠΕΤΕΙΟΣ... του 1821

Όπως ξέρουμε όλοι οι Ζαγορίσιοι και οι Δικορφιώτες της σήμερα... το μεγαλύτερο γεγονός της Νέας Ελληνικής Ιστορίας είναι η μεγάλη Ελληνική Επανάσταση του 1821. Τετρακόσια χρόνια μαύρης και αφόρητης σκλαβιάς κανένα Έθνος της Γης δεν θα άντεχε.

Κανένα Έθνος δεν θα διατηρούσε τα ήθη και τα έθιμα του και την ιστορία του. Θα αφανίζονταν όπως τόσα άλλα Έθνη της γης. Όμως η ιστορική πορεία της Ελλάδας μας διέτρεξε μια μαύρη παρένθεση τετρακοσίων και πλέον χρόνων. Όμως ο κάθε Έλληνας ξεσηκώθηκε τότε εναντίον των Τούρκων, όπως μας λέει η ιστορία. Όταν όμως άρχισε η επανάσταση του 1821, ο ελληνικός λαός ήταν σχεδόν εντελώς άοπλος και άπειρος στα στρατιωτικά χωρίς τρόφιμα και χωρίς χρήματα. Παρόλα αυτά ο κάθε Έλληνας ρίχτηκε στον αγώνα αυτό με ενθουσιασμό και έλεγε διαρκώς: «Ελευθερία... Η θάνατος».

Μετά όμως από δέκα χρόνια η Ελλάδα κέρδισε, με το αίμα των παιδιών της, την ολόκληρη ανεξαρτησία της. Πήρε αμέσως τη θέση που της ανήκε στη Μεγάλη Ευρωπαϊκή οικογένεια και ανέκτησε την Ελευθερία του το Ελληνικό Έθνος μετά το 1821.

Αγαπητοί μου νέοι Δικορφιώτες: Το χρέος προς την Ελλάδα μας τότε, το 1821, δεν εκδηλώθηκε με λόγια, αλλά με έργα διαρκώς. Γι' αυτό και η γενιά του 1821 επιτέλεσε στο ακέραιο το χρέος της προς την πατρίδα μας, αλλά και προς τις επερχόμενες γενιές της Ελλάδας μας.

Γι' αυτό, κατά τη δική μου γνώμη, οφείλει και η σημερινή γενιά της Ελλάδας μας αλλά και οι σημερινοί ηγέτες της Ελλάδας να επιτελέσουν έργα ανάλογα μ' αυτούς του 1821 οπωσδήποτε.

Κι αν συμβαίνει πάντοτε και διαρκώς αυτό στην Ελλάδα μας οι ψυχές των ηρώων της Επανάστασης του 1821 θα ικανοποιούνται και θα αισθάνονται ότι δεν αγωνίστηκαν άδικα και μάταια και ότι άφησαν γνήσιους και καλούς απογόνους στην Ελλάδα μας μέχρι και τώρα το 2008 που βρισκόμαστε. **Ματθαίος Λέκκος**

Η δικτατορία του 1967 - 1974 στην Ελλάδα μας

Αγαπητοί μου Δικορφιώτες! Συμπληρώθηκαν φέτος το 2008, στις 21 - 4 - 2008 ακριβώς, σαράντα ένα (41) χρόνια από την ημέρα κατά την οποία ορισμένοι αξιωματικοί του στρατού μας, με στρατιωτικό πραξικόπημα κατέλυσαν το Δημοκρατικό πολίτευμα της Ελλάδας μας και επέβαλλαν και δικτατορία για επτά (7) χρόνια μέχρι και την 23η Ιουλίου 1974 όπως θυμούμαι ο ίδιος, ως νέος τότε δάσκαλος.

Τα γεγονότα που συνέβησαν τότε είναι γνωστά σ' όλους τους μεγαλύτερους και ηλικιωμένους Δικορφιώτες και Ζαγορίσιους, αλλά έχει καταγραφεί και στην ιστορία της Ελλάδας μας αυτό το γεγονός... για την ενημέρωση όλων των νέων Ελλήνων της σήμερα.

Δυστυχώς τότε, όπως θυμάμαι ο ίδιος, η μεγάλη δύναμη των "Η.Π.Α." στήριξε αυτήν την δικτατορία για να επιτύχει η ίδια την εξυπηρέτησή της. Γι' αυτό σε λίγο έγινε και η διχοτόμηση της Κύπρου τότε δυστυχώς, που στενοχώρησε όλους τους Έλληνες... τότε. Και κανένας Έλληνας δεν αντέδρασε τότε γι' αυτό, γιατί κινδύνευε αμέσως από την υπάρχουσα Δικτατορία του 1967 - 1974.

Ευτυχώς αργότερα ο Πρόεδρος των "Η.Π.Α." αποδέχτηκε ο ίδιος την ευθύνη

των "Η.Π.Α." γι' αυτό το γεγονός που συνέβη, και ζήτησε συγνώμη ο ίδιος για την στήριξη της χούντας από τις "Η.Π.Α." τότε.

Κι όπως θυμούμαι ο ίδιος πάλι: Οι επαναστάτες και δικτάτορες τότε αξιωματικοί που στήριξαν αυτή τη δικτατορία... δεν το έκαναν αυτό για να σώσουν την Ελλάδα μας, αλλά δυστυχώς για ιδιοτελή συμφέροντά τους:

Υ.Γ. Αγαπητοί μου νέοι Δικορφιώτες! Κατά τη δική μου γνώμη η Δημοκρατία ποτέ δεν σώζεται από την αδυναμία και την ανικανότητα. Σώζεται μόνον από τη δύναμη της ανθρώπινης θέλησης. Στη Δημοκρατία κάθε άνθρωπος είναι αναγκαίος.

Η Δημοκρατία, αφού τη δημιουργήσουμε, πρέπει πάντοτε να την προστατεύουμε. Στη Δημοκρατία κάθε άνθρωπος είναι αναγκαίος. Η δικτατορία της χούντας τότε βρίσκονταν έξω από τα όρια της δικαιοσύνης του δικαίου, αλλά και της χριστιανικής θρησκείας μας. Χαίρομαι όμως πολύ ο ίδιος ότι: Από το 1974 έως και τώρα, το 2008, έχουμε άριστη και πραγματική Δημοκρατία στην Ελλάδα μας. Κι αυτό μας ευχαριστεί όλους τους Δικορφιώτες και Έλληνες. **Ματθαίος Λέκκος**

Ενιαίο Δήμο στο Ζαγόρι μας... θέλουν οι περισσότεροι

Όπως πληροφορηθήκαμε στις 17 Απριλίου 2008 κι εμείς στα Γιάννενα όλοι οι απόδημοι Ζαγορίσιοι που βρίσκονται στην Αθήνα ζήτησαν τότε: Ένας Δήμος να υπάρχει για όλο το Ζαγόρι μας από δω και πέρα στη Γενική τους Συνέλευση που έγινε εκείνες τις μέρες στην Αθήνα.

Όπως μάλιστα ανέφερε σε ανακοίνωσή της αυτή η Ένωση των Ζαγορίσιων της Αθήνας το ψήφισμα που έγινε τότε ήταν ομόφωνο γι' αυτό το πρόβλημα.

Συγκεκριμένα: Στον Ενιαίο Δήμο του Ζαγορίου μας προτείνουν αυτοί να ενταχθούν εκτός των τριών Δήμων και οι δύο κοινότητες. Στο ψήφισμά τους ακόμη προτείνεται η δημιουργία ΚΕΠ, η επανίδρυση Αστυνομικού Τμήματος και Δασαρχείου και ίδρυση Δημοτικής Αστυνομίας αλλά και άλλα πρότειναν τότε αυτοί οι Ζαγορίσιοι της Αθήνας.

Αυτό, κατά τη δική μου γνώμη, ίσως να κάνει καλό σε όλο το Ζαγόρι μας και στο Δίκορφό μας και να είμαστε

ικανοποιημένοι και ήρεμοι όλοι οι σημερινοί Ζαγορίσιοι και Δικορφιώτες όλων των χωριών της σήμερα του 2008.

Υ.Γ. Γι' αυτό ώριμη θεωρούν την ιδέα για τη δημιουργία ενιαίου Δήμου στο Ζαγόρι μας όλοι σχεδόν, όλοι σχεδόν, από το Δήμο του Κεντρικού Ζαγορίου, από το Δήμο της Τύμφης και από το Δήμο του Ανατολικού Ζαγορίου μας. Μάλιστα σ' αυτή τη συζήτηση που έγινε τότε στην Αθήνα επεσήμαναν όλοι σχεδόν την ανάγκη

ενοποίησης όλης της περιοχής του Ζαγορίου μας κυρίως τώρα εν όψει της νέας διοικητικής μεταρρύθμισης που αναμένεται να επιχειρήσει η σημερινή κυβέρνηση του Καραμανλή.

Μάλιστα όλοι τότε είπαν στην Αθήνα: "Δανειστήκαμε όλο το Ζαγόρι μας από τους προγόνους μας και έχουμε καθήκον να το παραδώσουμε στους επόμενους Ζαγορίσιους ενωμένο, αναγεννημένο και πιο δυνατό". **Ματθαίος Λέκκος**

Τα καθήκοντά μας και οι υποχρεώσεις μας... προς τους άμεσους συγγενείς μας στο Δίκورφο

Όλοι οι άνθρωποι κι όλοι οι Δικορφιώτες πρέπει να αισθανόμαστε πάντοτε τις υποχρεώσεις και τα καθήκοντά που έχουμε κάθε φορά και κάθε στιγμή προς τους άμεσους συγγενείς μας, δηλαδή προς τα παιδιά μας, προς τους γονείς μας, προς τους παππούδες μας, προς το σύζυγό μας και προς τα αδέρφια μας.

Κι αυτά τα καθήκοντά μας πρέπει να τα εφαρμόσουμε και να τα πραγματοποιούμε σχολιαστικά και σωστά από μικροί μέχρι και μεγάλοι συνεχώς... για να ωφελούμε πραγματικά και αποτελεσματικά τους άμεσους συγγενείς μας και να μη στεναχωριέται κανένας... στο Δίκورφο.

Όπως ξέρουμε και σήμερα... όλοι οι άνθρωποι, μικροί και μεγάλοι, που ζούμε σε μια οικογένεια... έχουμε ορισμένες υποχρεώσεις απέναντί στην οικογένειά μας πάντοτε.

Βασικός δε δημιουργός της κάθε οικογένειας είναι ο άνδρας και η γυναίκα που έρχονται σε νόμιμο γάμο και αποκτούν τα παιδιά τους αμέσως. Όλα δε τα μέλη της κάθε οικογένειας πρέπει να συνδέονται πολύ στενά μεταξύ τους και ν' αγαπιούνται ειλικρινά και θερμά διαρκώς σ' όλη τους τη ζωή. Γι' αυτό η κάθε καλή οικογένεια είναι ένας κοινωνικός θεσμός εξαιρετικής σημασίας, για πάντα στο Δίκورφο μας.

Οι υποχρεώσεις αυτές που οφείλουμε να εκπληρώσουμε, κάθε φορά και κάθε στιγμή προς τους άμεσους συγγενείς μας λέγονται με μια λέξη: καθήκοντα.

Κι ας μη ξεχνούμε όλοι μας ότι: Δεν υπάρχει στιγμή χωρίς κάποιο καθήκον. Πρέπει δε να εκτελούμε πάντοτε τα καθήκοντά που έχουμε μπροστά μας... προς όλους τους άμεσους συγγενείς μας... με ευγένεια, με αρετή και πραγματική αγάπη.

Έτσι λοιπόν όλοι οι Δικορφιώτες σήμερα όπου κι αν βρισκόμαστε, οφείλουμε σε κάθε περίπτωση να πραγματοποιούμε προς τους άμεσους συγγενείς μας τα καθήκοντά μας και δεν πρέπει ποτέ να τα αγνοούμε και να μη τα πραγματοποιούμε. Η τελευταία δε ευχαρίστηση της ζωής μας πρέπει να είναι η συναισθήση ότι: Εκτελέσαμε όλα τα καθήκοντά μας προς τους άμεσους συγγενείς μας διαρκώς και συνεχώς, αποτελεσματικώς και σχολιαστικώς... σ' όλη τη ζωή.

Κι ας δούμε τώρα συγκεκριμένα... ποια είναι τα καθήκοντά μας κυρίως προς τα παιδιά μας: Τα παιδιά, από μικρά, πρέπει να τα παρακολουθούμε διαρκώς και συνεχώς τι κάνουν, πώς συμπεριφέρονται, πώς πάνε στο δημοτικό τους σχολείο και πώς θα τελειώσουν το γυμνάσιο και το Λύκειο.

Όμως το μέγιστο πρόβλημά μας είναι να τα παρακολουθούμε όταν θα τελειώσουν κυρίως το γυμνάσιο και το Λύκειο. Και να κάνουμε την ερώτηση στον εαυτό μας: Είναι καλοί μαθητές; Κάνουν προσπάθεια για μάθηση και μόρφωση; Έχουν όνειρα να σπουδάσουν και να επιτύχουν επαγγελματικά ύστερα στη ζωή τους;

Όλα αυτά πρέπει να τα παρακολουθούμε πάντοτε, ως υπεύθυνοι γονείς, ώστε τα παιδιά μας να είναι βέβαια, και αυτά, ότι: Οι γονείς τους ενδιαφέρονταν διαρκώς και

συνεχώς, γι' αυτά και να το θυμούνται αυτό επί σαράντα και πενήντα χρόνια μετά, για τα εφαρμοσθέντα καθήκοντα των γονέων τους προς τα ίδια. Και βέβαια όσα δεν σπουδάσουν απ' τα παιδιά μας... να προσπαθούμε εμείς οι γονείς τους να τα αποκαταστήσουμε επαγγελματικά... όσο μπορούμε.

Κι ας δούμε τώρα τα καθήκοντά μας προς τη σύζυγό μας και το σύζυγό μας, προς τους γονείς μας, τους παππούδες μας και τα αδέρφια μας:

α) Οι δύο σύζυγοι πρέπει να ταυτίζονται διαρκώς και συνεχώς... άμεσα μεταξύ τους, να αγαπάει ο ένας τον άλλον πραγματικά και ειλικρινά και να ενδιαφέρονται ο ένας για τον άλλον διαρκώς και συνεχώς για το κάθε πρόβλημα που παρουσιάζεται στον έναν απ' τους δύο. κι αυτά να τα κάνουν πάντοτε από τη στιγμή που παντρεύονται μέχρι και την ηλικία των 70 και των 80 ετών, που θα φθάσει ο καθένας τους, χωρίς καμία αλλαγή.

β) Προς τους γονείς μας η καλή συμπεριφορά μας και τα καθήκοντά μας πρέπει να είναι πραγματικά και ωφέλιμα, αποτελεσματικά και χρήσιμα πάντοτε, ώστε να μη τους στεναχωρούμε ποτέ με τα τυχόν υπάρχοντα σφάλματα μας. Να τους ευχαριστούμε δε και να τους ικανοποιούμε σ' όλη τους τη ζωή.

Ο σεβασμός δε πάντοτε πρέπει να είναι μέγιστος... προς τους δύο γονείς μας.

γ) Προς τους δύο παππούδες μας πρέπει να ερχόμαστε πάντοτε κοντά τους, να ελέγχουμε τις αδυναμίες τους και να τους βοηθούμε καθημερινά, όταν είναι πολύ γέροι στο φαγητό τους και στο σπίτι τους. Όταν δε δυσκολεύονται σε όλα... και δεν μπορούν πλέον οι ίδιοι να βοηθήσουν και να ικανοποιήσουν τον ίδιο τον εαυτό τους... να τους παίρνουμε τότε στο δικό μας σπίτι και να τους έχουμε δίπλα μας ως την ώρα που θα πεθάνουν. Έτσι θα ξέρουν και θα πιστεύουν οι ίδιοι τότε, ότι είχαν καλά και υπεύθυνα, τέλεια και αποτελεσματικά εγγόνια... καλύτερα απ' τον εαυτό τους.

δ) Τέλος... προς τα αδέρφια μας πρέπει να είμαστε πάντοτε καλοί και ευχάριστοι και να βοηθούμε τον κάθε αδελφό μας όταν έχει ανάγκη οικονομική, πνευματική και οικονομική, ώστε κανένα πρόβλημα να μη βασανίζει τον αδελφό μας και την αδελφή μας, σε όποια ηλικία και αν βρίσκεται. Να ταυτιζόμαστε δε πάντοτε, σ' όλη μας τη ζωή, με τα αδέρφια μας.

Υ.Σ. Αυτά ήταν, κατά τη γνώμη μου και την προσωπική μου άποψη, τα καθήκοντά και οι υποχρεώσεις που έχουμε σήμερα όλοι οι Δικορφιώτες... προς τους άμεσους συγγενείς μας. Ελπίζω δε ότι: Όλοι οι νέοι συγχωριανοί μας, όπου και αν βρίσκονται σήμερα, το 20052, να εφαρμόσουν σχολαστικά και πραγματικά, αποτελεσματικά και ωφέλιμα όλα τα παραπάνω που διαβάσαμε... με αγάπη και με ειλικρίνεια, με πραγματική ευθύνη και με σεβασμό προς τους υπάρχοντες άμεσους συγγενείς τους πάντοτε... ώστε να είναι καλοί και τέλειοι άνθρωποι κι αυτοί... του Δικόρφου και όλης της Ελλάδας.

Ματθαίος Λέκκος

Ο νέος Αρχιεπίσκοπος...

Όπως πληροφορηθήκαμε όλοι οι Ζαγορίσιοι και οι Δικορφιώτες τον μακαριστό Αρχιεπίσκοπο Χριστόδουλο διαδέχτηκε στον Αρχιεπισκοπικό θρόνο ο Μητροπολίτης Θηβών Ιερώνυμος.

Ελπίζουμε και ευχόμαστε όλοι οι Χριστιανοί Ζαγορίσιοι να φανεί άξιος και συνεχιστής ενός αξιοθαύμαστου έργου, που σταμάτησε πρόωρα ο Χριστόδουλος με τον έκτακτο θάνατό του. ο Ιερώνυμος χαρακτήρισε αμέσως τον Χριστόδουλο ανεπανάληπτο και μίλησε και για το έργο του με πολλά λόγια.

Κι όπως πληροφορηθήκαμε όλοι οι Έλληνες ο μακαριότατος Ιερώνυμος γεννήθηκε το 1938 και το 1981 εξελέξη Μητροπολίτης Θηβών, αφού σπούδασε επί χρόνια.

Γι' αυτό είναι αισιόδοξα και ελπιδοφόρα τα πρώτα βήματά του, αφού είναι ικανός να πάει σε όλα μπροστά στην Ορθόδοξη Εκκλησία μας.

Ματθαίος Λέκκος

Τι λέει η Εκκλησία για τον Παράδεισο

Όπως μας λέει η Χριστιανική ιστορία από τα αρχαιότατα χρόνια έως και σήμερα όλοι οι άνθρωποι πίστευαν πάντοτε στην αθανασία της ψυχής τους.

- Μάλιστα για τους κακούς και αμαρτωλούς ανθρώπους είναι η Κόλαση και για τους καλούς και τους δικαίους είναι ο Παράδεισος.
- Αργότερα όλοι οι άνθρωποι πίστευαν ότι ο Παράδεισος βρίσκεται στους ουρανούς κι αυτό πιστεύουν όλοι οι Χριστιανοί της, έως και σήμερα.
- Βέβαια είμαστε σίγουροι ότι τον Παράδεισο τον δημιούργησε ο ίδιος ο Θεός για την κατοικία των καλών και των δικαίων ανθρώπων όλη της γης... αγαπητοί μου Χριστιανοί και νέοι Δικορφιώτες της σημεριν.

Ματθαίος Λέκκος

Το αξέχαστο... Δίκورφό μας

Μια ξεχωριστή γωνιά του μαγευτικού τόπου του Ζαγορίου μας είναι η περιοχή γύρω από το Δίκورφό μας. Όπως ξέρουμε όλοι οι Δικορφιώτες είναι ένας γεωγραφικός χώρος άπιστευτης φυσικής ομορφιάς που μόλις τα τελευταία χρόνια άρχισε να γίνεται ευρέως γνωστός και να προσελκύει ολοένα και μεγαλύτερο αριθμό επισκεπτών, κυρίως το καλοκαίρι.

Γι' αυτό και τα πρώτα σπίτια του Δικόρφου μας σε υποδέχονται στο πανέμορφο αυτό χωριό πάντοτε.

Η διαδρομή που σε οδηγεί από τους Ασπραγγέλους και από την Ελάτη προς το Δίκورφό μας είναι μια μοναδική εμπειρία των αισθήσεών μας. Καθώς διασχίζεις τα υπέροχα δάση αισθάνεσαι απροετοίμαστος να αφομοιώσεις τόση ομορφιά και τόσο γρήγορα. Και μόλις δεις τον οικισμό του Δικόρφου

μας από απέναντι... σε μαγεύει και μένει πάντοτε στο μυαλό σου. Το χωριό μας, αγαπητοί μου νέοι Δικορφιώτες, που είναι κάτω από το Μπισκέλι και έχει εκτεταμένο ορίζοντα είναι ο ορισμός του Ζαγορίσιου παραδοσιακού οικισμού.

Παρουσιάζει μια αξιοθαύμαστη οικιστική ομορφιά το χωριό μας και θαυμάζεις την αρχιτεκτονική όλων των σπιτιών του Δικόρφου μας, που είναι από τα πιο όμορφα και καλοσυντηρημένα χωριά όλου του Ζαγορίου μας.

Η πλατεία του Δικόρφου μας είναι ευρύχωρη, καλοφτιαγμένη και με μαγαζάκια... και από εκεί οδηγεί στην κεντρική εκκλησία του Αγίου Μηνά του χωριού μας. Και βέβαια όλο γενικά το Δίκورφό μας παρουσιάζει μια νοικοκυροσύνη και μια καλαισθησία που εντυπωσιάζει τους πάντες που βρίσκονται... εκεί.

Ακόμη και οι καινούργιοι ξενώνες και τα μαγαζιά είναι απόλυτα ενσωματωμένα στο ύφος της περιοχής και δείχνουν ότι το μέλλον του χωριού μας θα διαγράφεται αισιόδοξα προσεχώς.

Βέβαια, όπως ξέρουμε όλοι οι σημερινοί Δικορφιώτες, έχουν πλήρη επίγνωση της πολιτισμικής τους κληρονομιάς και φροντίζουν πάντοτε, έως και τώρα το 2008, για τη διαφύλαξή της. Κι όλα αυτά καθιστούν το Δίκورφό μας ένα από τα πιο αυθεντικά χωριά όλου του Ζαγορίου μας, μάλιστα μια επίσκεψη στο εξωκλήσι του Αγιάνη, που είναι πάνω από το χωριό μας σε ευχαριστεί πολύ πάντοτε και από εκεί βλέπεις σχεδόν τα περισσότερα χωριά αφού βρίσκεσαι πάνω στο Μπισκέλι.

Υ.Γ. Αυτά είχα να γράψω, και τώρα το 2008, για το σημερινό και αξέχαστο Δίκورφό μας, ως γέρος πλέον.

Ματθαίος Λέκκος

Η αξέχαστη αδελφή μου... Σαπφώ

Κάθε Μάιο που πέθανε η αδελφή μου Σαπφώ, στις 21 Μαΐου 2002, που ήταν 75 ετών τότε, τη θυμούμαι πάντοτε και δεν την ξεχνώ ποτέ, αφού ήταν η πρώτη αδελφή μου και η καλύτερη. Και από τα πρώτα της χρόνια βοηθούσε διαρκώς τη μανούλα μας Πηνελόπη, σ' όλες τις δουλειές στο Δίκورφό μας, στο αμπέλι, στους κήπους, και σ' όλες τις ανάγκες του σπιτιού μας.

Δεν την ξεχνώ και τώρα, το 2008, αυτή την αδελφή μου αφού όταν ήρθαμε οικογενειακώς όλοι στα Γιάννενα αναγκαστικά το 1947 από τους ανώμαλους αριστερούς φασίστες στο Ζαγόρι μας και σποτο Δίκورφό μας που μας κυνηγούσαν, αυτή η αδελφή μου και ο γαμπρός μας, μας έβαλαν αμέσως και τους τρεις μέσα στο σπίτι τους και μας είγπαν ότι και οι τρεις θα τρώμε καθημερινά εκεί, θα κοιμόμαστε εκεί, και θα μένουμε διαρκώς μέσα στο σπίτι τους.

Κι αυτά τα έκαναν και οι δύο... με πραγματική ειλικρίνεια, αλλά και με αγάπη.

Κι όταν ήμουν ο ίδιος στο Ιεροδιδασκαλείο Βελλαίας μέσα στα Γιάννενα, η αδελφή μου Σαπφώ μου έλεγε πολλές φορές: "Θα 'ρχεσαι κάθε Κυριακή, το μεσημέρι, στο σπίτι μου για να τρώμε μαζί, σ' οπωσδήποτε αφού είσαι ελεύθερος πάντοτε αυτή την ημέρα".

Έτσι αυτή η αξέχαστη αδελφή μου Σαπφώ απέδειξε επί δεκαετίες ότι πράγματι μας αγαπούσε

Μερικά προβλήματα... υπάρχουν στη μνήμη μου

Την τελευταία δεκαετία παρουσιάζει ορισμένα προβλήματα η μνήμη μου. Κι αυτό βέβαια με στενοχωρεί και με προβληματίζει και τώρα, το 2008, το υπάρχον αυτό πρόβλημά μου.

Βέβαια όσο μεγαλώνει ο άνθρωπος στην ηλικία του, όπως ξέρουμε όλοι μας και το λένε οι ίδιοι οι σημερινοί Δικορφιώτες του 2008 στα άρθρα μου στα "Δ.Ν.", αλλά και σ' αυτό το σημερινό μου άρθρο.

Έτσι θα δείς οι ίδιοι ότι: η λογική μου και η ψυχραιμία μου, η αντικειμενικότητά μου, αλλά και η αμεροληψία μου λειτουργούν και υπάρχουν ακόμη στο σημερινό εαυτό μου.

κρίνεια, ότι η ψυχραιμία μου και η λογική μου λειτουργούν και υπάρχουν στο σημερινό πρόσωπό μου... και δεν μειώθηκαν καθόλου. Και αυτό με ικανοποιεί και με ευχαριστεί και τώρα που βρίσκομαι στα 72 μου χρόνια.

Αυτό, αν, το αμφισβητείτε, μπορείτε να το διαβάσετε και οι ίδιοι οι σημερινοί Δικορφιώτες του 2008 στα άρθρα μου στα "Δ.Ν.", αλλά και σ' αυτό το σημερινό μου άρθρο.

Έτσι θα δείς οι ίδιοι ότι: η λογική μου και η ψυχραιμία μου, η αντικειμενικότητά μου, αλλά και η αμεροληψία μου λειτουργούν και υπάρχουν ακόμη στο σημερινό εαυτό μου.

Ένα πράγμα όμως εύχομαι για τον εαυτό μου: Να μην πάω στο χειρότερο και να μην φτάσω σε μια ακραία και σε μια πιο δύσκολη κατάσταση στη μνήμη μου.

Βέβαια, αγαπητοί μου σημερινοί Δικορφιώτες, να μην ξεχνούμε αυτά που λένε οι σημερινοί κυρίως επιστήμονες γι' αυτό το υπάρχον πρόβλημα, κυρίως σε ενήλικους ανθρώπους:

α) "Η μνήμη είναι αναγκαία για όλες τις πνευματικές μας εργασίες".

β) "Η μνήμη είναι ο θησαυρός του μυαλού μας".

Ματθαίος Λέκκος

Ο θάνατος... της πεθεράς μου

Πέθανε στις 22 Φεβρουαρίου 2008, ημέρα Παρασκευή η πεθερά μου Παρασκευή Δερέκα πλήρως ημερών και σε ηλικία 86 ετών και η κηδεία της έγινε το Σάββατο 23 Φεβρουαρίου 2008.

Υπήρξε πάντοτε αριστός φιλόanthropos έως και σήμερα και είναι πολλοί οι άνθρωποι που ευεργετήθηκαν από αυτήν. Είχε αγνότητα πάντοτε για τα παιδιά της, αλλά και για όλα τα εγγόνια της, που τα είχε πάντοτε δίπλα της και κοντά της διαρκώς.

Γι' αυτό και όλη η οικογένειά της και όλοι οι φίλοι της θα την θυμόμαστε πάντοτε διαρκώς. Γι' αυτό και όλα τα παιδιά της αλλά και εγώ ο ίδιος που την είχα πάντοτε ως μανούλα μου, ευχαριστούμε θερμά όλους τους συνανθρώπους μας που συμμετείχαν σ' αυτό το πένθος μας για την απώλεια της εκφράζοντας προφορικά, ή γραπτά τα συλλυπητήριά τους. Ευχαριστούμε ακόμη όσους τίμησαν τη μνήμη της με προσφορές προς διάφορα ιδρύματα.

Αγαπητή μου, και αξέχαστη πεθερά μου, που σε βλέπω διαρκώς ως μητέρα μου, εύχομαι ο Χριστός

να αναπαύσει την ψυχή σου και ευχαριστώ όλους τους ανθρώπους θερμότατα για την τόσο συγκινητική συμπαράστασή τους στο βαρύτατο αυτό πένθος μαζί μας... για σ' ένα.

37 όμως μέρες αργότερα, δηλαδή στις 29 Μαρτίου 2008, έγινε το μνημόσυνο της... και παρέστησαν σ' αυτό το μνημόσυνο πλήθος κόσμους συγγενών και φίλων, που ήταν συγκινημένοι και προβληματισμένοι γι' αυτήν.

Όλα τα γεγονότα της και τα διοέγγονά της ήταν παρόντα εκεί και έδειχναν την αγάπη και το σεβασμό τους προς αυτήν την πολύ καλή γιαγιά τους.

Στο τραπέζι που έγινε ύστερα για τη μνήμη της... (μακαρία) παραβρέθηκαν περίπου πενήντα άτομα, δηλαδή παιδιά, εγγόνια, διοέγγονα, συγγενείς και φίλοι.

Κι αυτό που έγινε τότε με ευχαρίστησε προσωπικά εμένα που την έβλεπα πάντοτε και διαρκώς αυτή την πεθερά μου, ως μανούλα μου και δεν την ξεχνώ ποτέ έως και τώρα.

Ματθαίος Λέκκος

Ο Άγιος Γεώργιος... ο Μεγαλομάρτυρας

Ο Άγιος Γεώργιος, που η γιορτή του είναι στις 23 Απριλίου κάθε χρόνο, είναι ένας από τους σπουδαιότερους και ενδοξότερους Αγίους της Χριστιανικής μας Εκκλησίας, αγαπητοί μου Χριστιανοί του Δικόρφου της σήμερον, όπως μας λέει η ιστορία της Ορθόδοξης Εκκλησίας μας.

Ο Άγιος Γεώργιος ήταν στρατιωτικός και καταγόταν από γονείς ευγενείς και πλούσιους. Γεννήθηκε ο ίδιος στην Καισάρεια της Καππαδοκίας και μετά το θάνατο του πατέρα του ελευθέρωσε όλους τους δούλους που είχε στην υπηρεσία ο πατέρας του.

Αμέσως μάλιστα μοίρασε την περιουσία του σ' όλους τους φτωχούς. Γι' αυτό και η Εκκλησία μας καταγράφει ως σήμερον γι' αυτόν:

“Ως των αιχμαλώτων ελευθερωτής... και των πτωχών υπερασπιστής”.

Πολλοί άνθρωποι τότε βλέποντας τα θαύματα αυτά του Αγίου Γεωργίου.... πίστεψαν αμέσως το Χριστό μας. Γι' αυτό και αργότερα κανένας από τους Αγίους της Εκκλησίας μας δεν υμνήθηκε τόσο πολύ... όσο ο Άγιος Γεώργιος ως τώρα.

Στους Βυζαντινούς χρόνους τον θεωρούσαν πάντοτε ως προστάτη του στρατού. Μάλιστα

όλοι οι βοσκοί τότε τον θεωρούσαν κι αυτοί ως προστάτη τους... γιατί η γιορτή του στις 23 Απριλίου, που γίνεται κάθε χρόνο, συμπίπτει με την αλλαγή του καιρού... και οι βοσκοί έφευγαν τότε από χειμαδιά... για τα ψηλά βουνά.

Ο Άγιος Γεώργιος τιμάται και τώρα σε ολόκληρη την Ανατολή, αλλά ακόμη και στη Δύση από τον 5ον αιώνα μ.Χ. γιατί αυτός ο Άγιος ήταν μεγαλομάρτυς και θαυματουργός. Γι' αυτό και σήμερα είναι στην Εκκλησία μας από τους περισσότερους τιμώμενους Αγίους του Χριστιανισμού μας και κυρίως της Ορθόδοξης Εκκλησίας μας.

Το κάπνισμα... ευθύνεται για 15 καρκίνους

Αγαπητοί μου νέοι Δικορφιώτες, όπως είδα και διάβασα ο ίδιος, στις 21 Φεβρουαρίου 2008, στην εφημερίδα “Τα Νέα”, δύο μεγάλοι και σύγχρονοι ειδικοί επιστήμονες ανακοίνωσαν τότε ότι: “Το κάπνισμα είναι υπεύθυνο για το 30% όλων των καρκίνων του σημερινού ανθρώπου και κόβει χρόνια από τη ζωή μας. Το τσιγάρο είναι σήμερα το πιο σαφώς τεκμηριωμένο, και το πιο ευρέως διαδεδομένο σ' όλον τον κόσμο. Αυξάνει δραματικά τις πιθανότητες να εμφανίσει κανείς καρκίνο στον πνεύμονα, στο στόμα και στο παχύ έντερο... όταν καπνίζει διαρκώς. Όμως μπορεί κανείς να ανατρέψει τον κίνδυνο του καρκίνου... διακόπτοντας εντελώς το κάπνισμά του, ως σύγχρονος άνθρωπος”.

Αγαπητοί μου Δικορφιώτες, βλέπετε ότι οι καρκίνοι του τσιγάρου απειλούν την ίδια τη ζωή μας και τώρα το 2008.

Κι εμείς, ως σύγχρονοι και καλοί Δικορφιώτες και Ζαγορίσιοι της σήμερον πρέπει να εφαρμόζουμε σχολαστικά αυτά που μας είπαν οι δύο σύγχρονοι και τέλειοι επιστήμονες της Ελλάδας μας σε μια

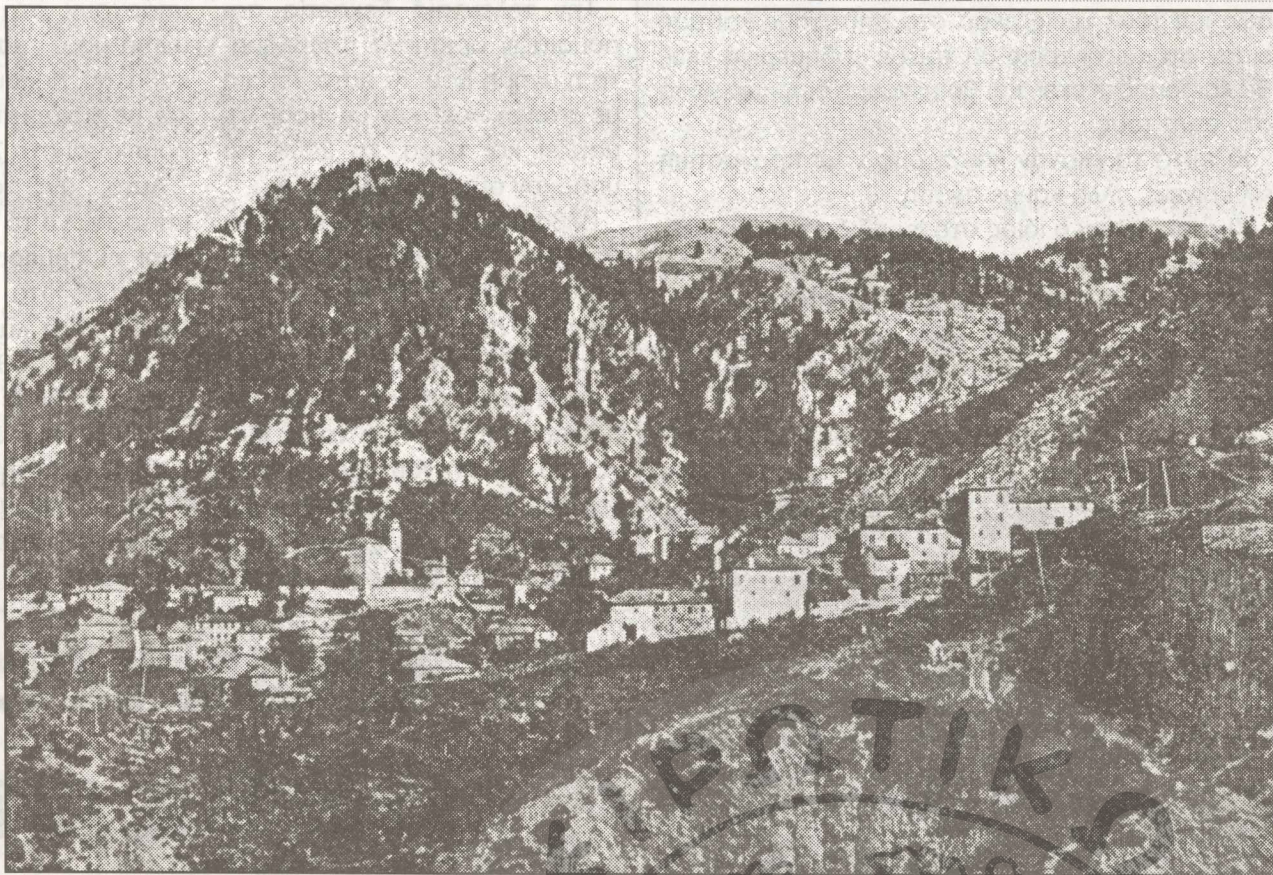
εφημερίδα, ώστε να μοιάσουμε και τους παλιούς Ζαγορίσιους και Δικορφιώτες που ήταν πάντοτε τέλειοι και καλοί, ενημερωμένοι για όλα και πρώτοι σ' όλη την Ήπειρο.

Κατά τη δική μου γνώμη να αποφεύγετε οπωσδήποτε αυτό το σφάλμα με το τσιγάρο από συναίσθηση αυτού του καθήκοντός σας. Δεν είναι χαρακτηριστικό του σημερινού Δικορφιώτη και

Ζαγορίσιου να πέσει δυο φορές και περισσότερες στο ίδιο αυτό σφάλμα του τσιγάρου... αφού η υγεία μας αποχτιέται μόνον με την εγκράτεια. Κι αν είσαι εγκρατής και σώφρων, αγαπητέ μου νέε Δικορφιώτη, θα είσαι πάντοτε και υγιής, σ' όλη τη ζωή σου. Δεν θα ταλαιπωρείσαι ο ίδιος, αλλά και δεν θα στενοχωρείς και τα παιδιά σου και τα εγγόνια σου... ακόμη.

Ματθαίος Λέκκος

Φωτο – γραφήματα

Τούτη εδώ η φωτογραφία του χωριού μας έχει τραβηχτεί περί τα 1897 και «ανακαλύφθηκε» τυχαία από τον συμπατριώτη μας Στέφανο Τσιάλο καθώς «ανασκάλευε» τη βιβλιοθήκη του. Βρίσκεται στο ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ «ΔΩΔΩΝΗ» του 1899 και συνοδεύει ένα άρθρο του γιατρού Γ.Κ. Σταυρίδη που τιτλοφορείται «Το κυνήγιον της αιγάγρου» που γράφτηκε τον Αύγουστο του 1898. Σε κάποιο δε σημείο του κειμένου αναφέρεται:... «Άλλως και η θέα της προ εμού μαγευτικής εικόνας με κατεκράτει εκεί, άλλοτε μεν παρατηρούντα τας υψικορύφους ελάτους της Ζουλίδας, άλλοτε δε αποθαυμάζοντα τα μεμακρυσμένα σκιερὰ τοπία του Κοζάκου, τα οποία δύνανται κάλλιστα να παραβληθώσι προς μαγευτικά τινά υψώματα των Άλπεων...»

Φίλε αναγνώστη!

Μη ξεχνάς ποτέ
τη συνδρομή σου στο
περιοδικό μας, αλλά και στον
υπάρχοντα Σύλλογό μας.
Δείξε πραγματικά
την αγάπη σου και για το Δί-
κορφό μας...

ΕΙΣΦΟΡΕΣ ΣΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Ζώης Ιωάννης 20 €

Μάλλιου Χριστίνα
ΕΡΓΟΘΕΡΑΠΕΥΤΡΙΑ

Λ. Γράμμου 305 (Εναντι Αεροδρομίου)
Ιωάννινα
Τηλ. γραφείου 26510 63985
Κιν.: 693 7814113

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ «ΠΡΟΟΔΟΣ»

ΛΥΔΙΑΣ ΦΙΛΗ

ΓΥΜΝΑΣΙΟ - ΕΝΙΑΙΟ ΛΥΚΕΙΟ

Βλαχλείδη 9 - Β' όροφος, γραφείο 7
Τηλ.: 26510 26004

Νέλη Αρχιέρη
ζωγράφος

κυπρου 22, γλυφάδα, τηλ.: 8946.255
Κιν.: 6972 019391